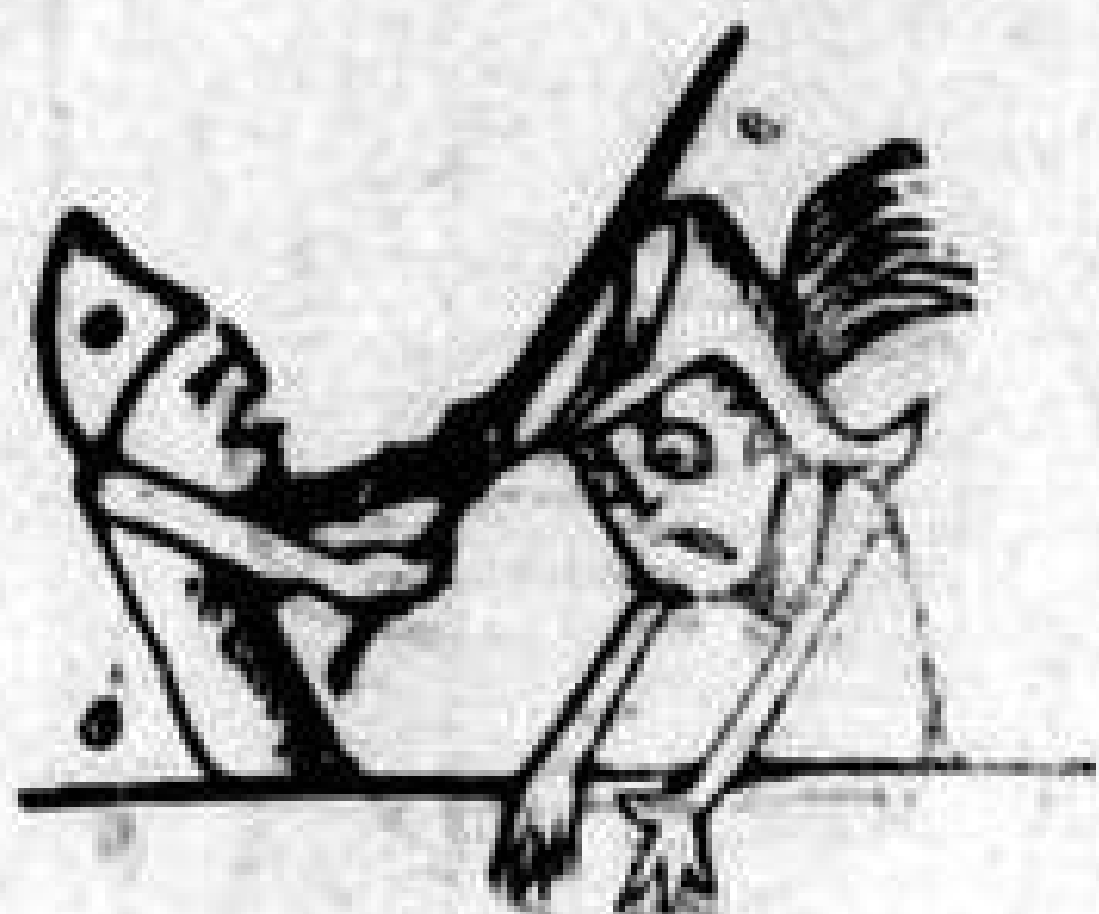

Φασουλής και Περικλέτος,
εύχονται το νέο έτος.

- Φ.—Χρόνια πολλά, βρε Περικλή, να ζήσης, και του χρόνου, άνευ φροντίδων και σπασμών, άνευ όργης και πόνου.
- Π.—Όμοίως και σ' εύχαριστώ για τας περιποιήσεις, και σ' εύχομαι λοιπόν κι' εγώ χρόνια πολλά να ζήσης.
- Φ.—Εύχαριστώ, βρε Περικλή, και εύχομαι συγχρόνως να ήσαι πάντα εύτυχής 'ς το ρεύμα του αιώνας.
- Π.—Εύχαριστώ, βρε Φασουλή, και με υποχρεώνεις.
- Φ.—Α! τίποτε σ' μάλιστα με καθυπερσκληρώνεις.
- Π.—Και τώρα πέρασε 'μπροστά.
- Φ.—Έσεεις περάστε πρώτος.
- Π.—Σεις πρέπει να περάσετε, βρε Φασουλή, εϊκότως.
- Φ.—Με κολακεύετε σφοδρώς και δέν το υποφέρω.
- Π.—Σας χαίρω για τούς τρόπους σας.
- Φ.—Κι' εγώ επίσης χαίρω.
- Π.—Μα τέλος πάντων πέρασε γιατί πολ' μου μπήκες.
- Φ.—Μα τέτοιο χαρτοπαίγνιο που 'πήγες και το βρήκες;
- Π.—Τι κάθεται, βρε άδελφέ, έδω και τσαμπουνίζεις; έτσι για χαρτοπαίγνιο τυχαίο το νομίζεις; Έδω τα κόβουν βουλευταί, τα κόβουν τμηματάρχαι, τα κόβουν άνθυπασπισταί, τα κόβουν ταγματάρχαι, κλητῆρες, χωροφύλακες, ύπαστυνόμοι κι' άλλοι, και τέλος πάντων άνθρωποι μικροί τε και μεγάλοι.
- Φ.—Τότε λοιπόν περάσετε.
- Π.—Έσεεις περάστε πρώτος, γιατί δέν βλέπω καδάρ' μέσα 'ς αυτό το σκότος.
- Φ.—'Ας ήναι, άς περάσωμεν κι' οί δύο μας επίσης.
- Π.—'Αν τ'ο ν'ο'υ δέν μ'ας χρειάζονται τοιαύται προτιμήσεις.
- Φ.—Μπαίνω και δέν χρειάζεται να πειραχθῆτε τόσο.
- Π.—'Ω! τι καπνός! τι πρόσωπα! τι μαύρη άτμοσφαίρα! ποία φρικτή κατάστασις πραγμάτων έδω πέρα!
- Φ.—Σὺ κύριε, που έχετε 'ς το χέρι σας τὸν πάγκο, 'στὸν Φάντε κοῦπα δέχεσθε να βάλω ένα φράγκο;
- Π.—Κι' εγώ 'στὸν 'Ασσο κύριε, πεντόφραγκο πουντάρω.
- Φ.—'Ηδρα τὸν Φάντε... πάρολι... καπνίζετε τσιγάρο;
- Π.—'Ο 'Ασσος τέρτσος.
- Φ.—Πλήρωνε.
- Π.—Παγκέρη, σ'ας όφείλω.
- Φ.—Μὴν παίζης έτσι δυνατά, γιατί θά πέση ξύλο... 'Ηδρα τὸν Φάντε πάρολι, και τραβήξέ τον σέτε.
- Π.—Βρε άδελφέ μου Φασουλή, τί εἶν' αυτά που λέτε; Παγκέρη, εἰς τὴν Ντάμα σας πουντάρω κολονάτο.
- Φ.—Για τὸ καλό σου, Περικλή, σου λέω κάτσε κάτω.

Τέρτσα ή Ντάμα πλήρωνε, διαβόλου πεζεβέγκη, εγώ σου τῶπα 'ς τὴν άρχή, άπόψε δέν σου φέγγει. 'Βρήκα τὸ σέτε: πλήρωνε, άγαπητὲ παγκέρη... να διατάξω κιῦ τι άν θέτε να σ'ας φέρη;

- Π.—Τὸ άνωτέρω, κύριε, ποσὸν σ'ας τὸ όφείλω.
- Φ.—Σοῦ εἶπα μὴν εκτίθεσαι, γιατί θά πέση ξύλο.
- Π.—Κύριε, άν με δέχεσθε, μιὰ λίρα εἰς τὸν 'Ρ ή γ α.
- Φ.—Σοῦ εἶπα μὴν άνοίγεται και βάξε 'λίγα'λίγα. Πουντάρω εἰς τὸ ένδεκα μιάμιση και σαράντα.
- Π.—Μα τόσο 'λίγα, άθλιε θὲ να πουντάρης πάντα;
- Φ.—Τέρτσος ὁ 'Ρήγας, πλήρωνε.. σ' άρέσει; εἶν' ὠραίο;
- Π.—Φτου! και 'στὸ 'Ρ ή γ α τὸ λοιπὸν, καθὼς και 'στὸ [Φ ε ρ α ῖ ο.

Δέν μου πληρώνεις, Φασουλή, παρακαλῶ, τὰ χρέη, γιατί, ὡς βλέπεις, δέν κρατῶ ἐπάνω μου.

- Φ.—Τι λέει;
- Π.—Κύριε, άν με δέχεσθε, τραβάτε για τὸν πάγκο.
- Φ.—Βρε άτιμε, εσύ μου λές ότι δέν έχεις φράγκο. Τέρτσος ὁ π ά γ κ ο ς, πλήρωνε, άβάφτιστε χαμάλη.. Και τώρα τι θά κάνωμε σὲ τούτο μας τὸ χάλι;
- Π.—Θά σ'ας πληρώσω, κύριε, και μὴν άνησυχῆτε, εἰμεθα νέοι κ ὀ μ ῖ λ φ ὠ και τίμοι πολῖται. Σ'ας εἶπα μὴν εξάπτεσθε, σ'ας εἶπα μὴ κτυπάτε, και εκ δευτέρου, κύριε, τὴν πάγκα σας τραβάτε. (Σβῦσε τὴ λάμπα, Φασουλή, και εἵμαστε χαμένοι).
- Φ.—'Εγγυητής του, κύριε, 'μπορεῖ κανεῖς να μένη; Πῶς κύριε; ὕβρίζετε; τί βλέπω; και κτυπάτε;
- Π.—Λοιπὸν κι' εκ τρίτου, κύριε τὴν πάγκα σας τραβάτε. Κύριε, μου τραβήξατε μιὰ κλωτσιὰ 'στὴ γάμπα, και θά μου τὴν πληρώσετε. (Σβῦσε λοιπὸν τὴν λάμπα.) 'Εμεῖς σ'ας χωρατεύαμε, ἐπαίξαμε 'στ' άστεία, μὴ μ'ας κτυπάτε, κύριε, και εἶναι άμαρτία. 'Εμεῖς εἵμαστε άνθρωποι τῆς ἐλεημοσύνης, ἀπὸ τὸ εξωτερικὸν τούλάχιστον δέν κρίνεις; (Τοὺς δίνουιν κάμποσες σβερχιαῖς, άδειάζουιν τὸν τόπο, και πᾶν ἄλλοι να παίξουινε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.)

'Αναίρεσις ύποσχεθέντων κι' όλων εκ τούτου λυπηθέντων.

'Αν και σ'ας ύποσχεθήμεν εἰς φύλλον περασμένον, ότι τὸ φύλλον τοῦ 'Ρ ω μ η ο ὕ τὸ πρὸς τὸ νέον έτος διπλοῦν θά ήτο, κύριοι, και ύπερτιμημένον, και ότι θά εἴγινετο αὐτὸ άνιπερθέτως, εν τούτοις διεψεύσθησαν οἱ προσφιλεῖς μας πόθοι, κι' οὕτω τὸ φύλλον μας μονὸν και πάλιν ἐξεδόθη.

Σήμερον διπλὴν 'ς τοὺς δρόμους θά ἴδῃτε τὴν 'Εστίαν με πολὺ ποικίλην ὀλην, και σπουδαίαν και άστείαν.

Τεσσαράδιπλος πρὸς τούτοις θά ἐβγῇ κι' ὁ 'Ασμοδαῖος, εύφύεστατος, ποικίλος, και άστείος και σπουδαῖος.

Δωρεὰ τοῦ νέου έτους, ἀληθῶς σημαντικὴ, εἶναι τοῦ γνωστοῦ σας Μπάμπη τ' άπ' 'Εδῶ και άπ' 'Εκεῖ.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει με τῆς βρώμας τῶν Χαυταίων — μ' ένα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενὲ τῶν-Εδ Φρονοόντων — νύκτα 'μέρα συζητούντων, με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τέσους, μ' ούρητήρια, σαντούρια — και μὴ μάνδρα-μειγαδοόρια.